

Ragnhild Kunoy Sharp

TÓK FØROYSKT FOLKASKÚLA-PRÓGV Í FILIPINUNUM

- Tað var eitt sindur lægið, men eisini stuttligt og deiligt at síggja øll fyri fyrstu ferð. Tá eg møtti teimum kendi eg ikki øll so væl og kendi heldur ikki nøvnini hjá øllum. Slíkt kann vera ringt at læra, tá man bara hyggur gjøgnum ein telduskíggja, men tað var gott at møta teimum. Tað sigur Ragnhild Kunoy Sharp, ið seinastu tvey árin hevur gingið í skúla í Skúlanum á Fløtum hóast hon býr í Filipinunum. Seinastu vikurnar hevur hon verið í Føroyum í samband við endaligu próvtøkurnar

HALLUR AV RANA

Juni mánaðin er tann tíðin á árinum tá gøturnar í býum og bygdum kring Føroya land eru fyltar av fegnum pisum við hvítum húgvum á høvdinum, ið bera boð um, at eitt fleiri ára langt stríð við bókum, próvtøkum og stílum er komi at enda og lokið prógv vunnið.

Samstundis floyma sosialu miðlar yvir við myndum frá familjum og foreldrum, ið ynskja at deila gleðina við vinum og kenningum nú teirra børn eru liðug við fólkaskúlan, miðnám ella hægri útbúgving.

Ein serlig løta

Í so máta var einki nýtt undir sólini, tá prógvhandan var í Skúlanum á Fløtum mikukvöldið, har hundradtals av foreldrum og familjulimum vóru til staðar fyri at gleðast við teimum, ið vóru liðug við fólkaskúlan.

Kortini var nakað heilt serligt við hesi løtuni, tí tá næmingarnir í 9.ð fingi handað prógv, var ein genta, ið fekk prógv, ið foreldrin aldrin høvdu sæð til ein føðingardag, á floksmyndum

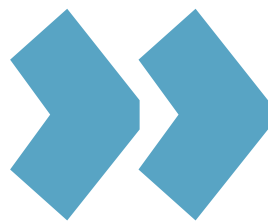
ella til nøkur av tiltøkunum í skúlanum. Heldur ikki høvdu tey møtt foreldrunum hjá viðkomandi næmingi til nakran foreldrafund í skúlanum.

Gentan var Ragnhild Kunoy Sharp, ið hóast hon seinastu tvey árin hevur gingið í 9.ð í Skúlanum á Fløtum, fyri fyrstu ferð møtti sínum floksfeløgum andlit til andlit fyri tveimum vikum síðan til fyrstu munnligu próvtøkuna.

Úr Filipinunum til Føroyar

Tí meðan hennara floksfelagar hava gingið til undirvísing í gamla skúlanum á Argjum, hevur Ragnhild Kunoy Sharp fylgt undirvísingini gjøgnum eina teldu á Filipinunum. Skúlin hevur nevniliga gjørt iløgu í útgerð, ið hevur loyvt henni at fylgt allari undirvísing, luttikið í tímum og bólkaarbeiði og eygleitt ymiskar royndir í lívfrøði og alisfrøði gjøgnum netið.

Higartil hevur hon eisini tikið allar próvtøkur gjøgnum netið í samstarv við Próvtovuna, Skúlanum á Fløtum og donsku sendistovuna í Filipinunum, men kom til Føroyar í samband við tær endaligu munnligu royndirnar. Og tað var fyrstu

- Hon hevur verið ein partur av klassanum í tvey ár, men higartil havi eg bara sæð hennara andlit og armar. So tað var ein rørandi løta at møta mammuni og henni. Hon var tann sami persónurin, ið eg havi fingið fatan av frá okkara samskipti

ferð, at hon stóð andlit til andlit við teir floksfelagar, ið hon higartil bara hevur sæð gjøgnum ein telduskíggja.

- Tað var eitt sindur lægið, men eisini stuttligt og deiligt at síggja øll fyri fyrstu ferð. Tá eg møtti teimum kendi eg ikki øll so væl, og kendi heldur ikki nøvnini hjá øllum. Slíkt kann vera ringt at læra, tá man bara hyggur gjøgnum ein telduskíggja, men tað var gott at møta teimum, sigur Ragnhild Kunoy Sharp um serligu støðuna.

Hon er tann fyrsti næmingurin í Skúlanum á Fløtum, ið hevur lokið fólkaskúlaprógv við hjálp av einari fjarlestrarstovu, og metir hon sjálf, at tað bara hevur riggað væl.

- Onkuntíð var tað eitt sindur strævið, tí eg fekk ikki verið við, tá tey fóru út onkrastaðni ella gjørdur ymiskar royndir. Til tíðir hevur internetið eisini verið ov vánaligt. Men sum heild hevur tað verið ein góð uppliving, sigur hon.

Rørandi løta

Ragnhild Kunoy Sharp var ikki einsamøll um at halda, at tað var ein serlig løta, tá hon bráðliga stóð yvirav teimum, ið hon

higartil bara hevur sæð gjøgnum ein telduskíggja. Friðhildur Didriksen hevur verið flokslærari hjá 9.ð og Ragnhild og helt hon tað vera nakað serligt, tá hon møtti Ragnhild og mammuni í samband við próvtøkurnar.

- Hon hevur verið ein partur av klassanum í tvey ár, men higartil havi eg bara sæð hennara andlit og armar. So tað var ein rørandi løta at møta mammuni og henni. Hon var tann sami persónurin, ið eg havi fingið fatan av frá okkara samskipti, sigur Friðhildur Didriksen.

Hóast talan hevur verið um eina óvanliga og krevjandi uppgávu at undirvísa einum heilum flokki og samstundis hava ein næming, ið sat og fylgdi við hinumegin jørðina, hevur Friðhildur Didriksen verið glað fyri hesi árin.

- Tað hevur verið fantastiskt, at tað hevur borið til at undirvíst einum næmingi, ið hevur verið so langt burtur. Og at hon sjálf hevur luttikið í undirvísingini. Hon skal eiga tað, at hon hevur verið ótrúliga ágrýtin. Meðan vit hava sitið út á seinna-partin, hevur hon sitið langt út á kvøldið har. Faktiskt hevur hon luttikið á jøvnum føti við hinar